

διεδόθη ἀνὰ τὴν Εὐρώπην προζενήσασα αἰσθημα λύπης, ὅπερ ὁμῶς μετ' οὐ πολὺ περιῆλθεν εἰς λήθην. Ἡ εὐθύς μετὰ τὴν καταστροφὴν γενομένη ὑπὸ τοῦ Vernedas (1687) διαγραφὴ παρίστην τὴν τότε κατὰστασιν τοῦ ναοῦ. Ὁ νικητὴς κατενόησε ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κατέχῃ διαρκῶς τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὴν 4. Ἀπριλίου 1688 κατέλιπον τὰ ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ δεινῶς δεκατευθέντα στρατεύματα τὴν κατεργηθεῖσαν πόλιν ἀφέντα ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως σωρὸν κατηδαφισμένων οἰκιῶν, ὧν ὡς γίγας ἐξεῖχεν ὁ κατηρειπωμένος Παρθενῶν καὶ ὁ ὑψιτενὴς μιναρές. Ὁ Μοροζίνης ἠθέλησε νὰ κομίσῃ ὡς τρόπαια εἰς Βενετίαν — ὅπως ἕτερος Μοροζίνης ἀπήγαγε κατὰ τὴν διαρπαγὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1204)

εἰς Βενετίαν τοὺς τέσσαρας χαλκοὺς ἵππους — τοὺς δύο ἵππους τοῦ ἄρματος τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸ ἀγάλμα τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος, ἅτινα ὁμῶς καταπεσόντα ἐκ τοῦ ὕψους συνετρίβησαν. Ἡμισυ ἐκατονταετηρίδος διατέλει ὁ Παρθενῶν ἐν νεκρικῇ λήθῃ. Οἱ Τούρκοι κατέλαβον πάλιν τὴν Ἀκρόπολιν, νέοι δὲ πενιχροὶ οἰκίσκοι ἐκάλυψαν, ὡς πρὶν, τὸ ἔδαφος τῆς Ἀκροπόλεως, ἐνθα δὲ ἄλλοτε ὑπῆρχον οἱ ναῖσκοι τοῦ Αὐγούστου καὶ τῆς Ῥώμης βλέπει τις (ἐν πίνακι 3^ο κατὰ σχέδιον τοῦ Stuart) ἄβρᾶς ὀθωμανίδας δρεπούσας πορτοκάλια ἐκ τῶν εὐόσμων δένδρων ἐν καλῶς περιπεφραγμένοις κηπαρίοις.

(ἔπεται συνέχεια.)

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΟΥ.

Ἦθελα ν' ἀνοίγα φτερὰ ἀγγέλου,
Νὰ σηκονόμουνε ἀπὸ τῆ γῆ,
Στοῦ στερεώματος τοῦ ἀνεφελου
Τὴν ἀτελεύτητη, χρυσῇ αὐγῇ.

Νὰ πᾶ νὰ βρῶ τὸν ἁγιασμένο τόπον
Ποῦ ὄνειρεύονται οἱ δυστυχεῖς
Ποῦ τόσα μάτια δακρυσμέν' ἀνθρώπων
Τὴν ὥρα στρέφονται τῆς προσευχῆς.

Ἐκεῖ ποῦ πόθοι μυστικοὶ ἀνθίζουν
Γιὰ τόσους ἔρημους τῆς γῆς καρδιαῖς
Ἐκεῖ ποῦ φεύγουνε καὶ δὲν γυρίζουν
Τόσους ἐλπίδες μας, παρηγοριάς.

Στὴν πικραμένη μάνα νὰ χαρίσω
Τὸ ἀγγελουδί της τὸ γαλανό
Νὰ φέρω τοὺς γονεῖούς του πάλι πίσω
Στὸ ἔρημο, διωγμένο ὄρφανό.

Στῆς μοίρας τὸν ἀπόκληρο νὰ δώσω
Ὅσα ποθεῖ κρυφὰ μὲς ἔτην ψυχῇ,
Καὶ μ' ἀγαθὰ οὐράνια νὰ στρώσω
Κάθε καρδιᾶ, π' ἀνάξια δυστυχεῖ.

Νὰ πῶ ἔτην ἀδικία: Μὴ παρέκει!
Τὸ θυμὸ ποῦ σπαράζει νὰ λυτρώνῃ
Νὰ κατακαίω μὲ ἀστροπελέκι
Τὸ χέρι ποῦ σηκώνεται γιὰ φόνο!

Νὰ δῶ τῆς δυστυχίας νὰ γελάσῃ
Τ' ἀγέλαστο, μαρμαρωμένο στόμα
Στὴν ὄψι, ποῦ καὶ μοῖροι ἔχουν φωληάσει
Νὰ δῶ νὰ λάμψῃ τῆς χαρᾶς τὸ χρῶμα.

Νὰ δῶ τῆς γῆς τὸ πρόσωπο ν' ἀλλάξῃ
Νὰ τρέχῃ ἡ χαρὰ ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ,
Καὶ τότε ὅταν ἁγίασμα νὰ στᾶξῃ
Ἀπὸ τὰ μάτια μου οὐράνιο δάκρυ.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΥΣ.

Σ Α Π Φ Ω.

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.)

(συνέχεια.)

Ζωηρὰ ἐπιδοκιμασίᾳ συνώδευσε τὰς λέξεις ταύτας. Ὁ Ἀντιμενίδας ἐδοκίμασεν ἀπαξ ἔτι νὰ φθάσῃ εἰς τὸ βῆμα καὶ νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν παρισταμένων καὶ ἠναγκάσθη ν' ἀποχωρήσῃ τῆς συνελεύσεως τὰ μένεα πνέων. Μετ' ὀλίγον διελύθη καὶ ἡ συνάθροισις καὶ πάντες ἀπεχώρησαν εἰς τὰ ἴδια σφόδρα συγκεκινημένοι.

Περὶ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ὥραν, καθ' ἣν οἱ πολῖται εἶχον συνέλθει εἰς τὴν ἀγοράν, συνηθροίζοντο καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Σαπφῶς αἱ μαθητρίαι τῆς, διὰ νὰ ἀρχίσωσιν ἐκ νέου τὰς καθημερινὰς τῶν ἀσκήσεως. Ἦσαν ἤδη πᾶσαι σχεδὸν παροῦσαι, ὅτε ἡ θυρωρὸς ἔφερε μικρὸν φύλλον ἐκ μέρους τῆς Γυρίνης. Ἡ ποιήτρια ἀνέγνω τὴν ἐπιστολήν, ὠχρότης δὲ καὶ ἐρύθημα ἐπεκάλυψεν ἀλληλοδιαδόχως τὰς παρειάς της, ἔπειτα ἔρριψε κατὰ γῆς τὸ φύλλον καὶ εἶπε μεγαλοφώνως πρὸς τὰς μαθητρίδας τῆς.

— „Καὶ ἄλλῃ πάλιν ἀνοσιουργία τῆς Ἀνδρομέδας! Ἡ καλὴ μου Γύριννα μοι γράφει ὅτι τῇ αἰτήσῃ τοῦ μνηστήρος

της καὶ τοῦ Πιττακοῦ ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ μαθήτρια τῆς Ἀνδρομέδας. Ἦθελα νὰ μάθω ὅποιας τινὰς σχέσεις ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἄνδρες πρὸς τὴν γυναῖκα ἐκείνην. Μήπως με μισῇ ὁ Πιττακός, ὅτι δὲν ἀνήκω εἰς τὸ κόμμα του τῶν ἐλαϊοπωλῶν καὶ ἀλλαντοποιῶν; ἢ μήπως εὗρεν ἐπὶ τέλους εὖνουν ἔδαφος ἢ ἀπὸ τῶν νεανικῶν της ἐτῶν χρονολογούμενη κλίσις; Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε ἀπίστευτον! Τὰ πάντα λοιπὸν εἶνε δόλος, χαμαίρπεια καὶ ραδιουργία!“

Αἱ λέξεις αὗται ἠκούσθησαν ὑφ' ὅλων τῶν κορασίων. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἠγέρθη καὶ ἐπλησίασεν αἰδημόνως πρὸς τὴν Σαπφῶ. Εἶχεν ὠραίαν μέλαιναν κόμην, βοστρυχουμένην περὶ τὸ μέτωπον, μικρὰν ῥίνα καὶ σφριγῶντα, κοράλλινα χεῖλη. Ἦτον ἡ εἰκοσαετής Μνησιδίκη, ἥς ὁ πατήρ, πλούσιος ἔμπορος εἶχεν ἀποθάνει πρὸ ὀλίγων ἐτῶν. Ἡ κόρη, πλησίασασα πρὸς τὴν Σαπφῶ περισσότερον, τῇ εἶπε χαμηλῇ τῇ φωνῇ:

— „Ὁ Πιττακὸς περιφρονεῖ τὴν Ἀνδρομέδαν.“